

Carles M. Eroles

D A C A M E R A 1 0

Suite en creuer de luxe

per a flauta travessera, clarinet i guitarra o piano
para flauta travesera, clarinete y guitarra o piano
for flute, clarinet and guitar or piano
pour flute traversière, clarinette et guitare ou piano
für Querflöte, Klarinette und Gitarre bzw. Klavier

DA CAMERA 10

Disseny coberta: Rosa Cos
Maquetació: DINSIC GRÀFIC
1a edició: setembre 99

© Carles M. Eroles

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L. - Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona

Coediten: DINSIC Publicacions Musicals, S.L. - Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
Editorial MF - Tramuntana, 7 - El Vendrell (Tarragona)

Imprès a: Reinbook
Ctra. de la Santa Creu de Calafell, Km. 9.200
08830 Sant Boi de Llobregat

Dipòsit legal: B - 46.802-1999
ISBN: 84-95055-48-1

DISTRIBUEIX: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
tel. (93)318.06.05 - fax (93)412.05.01
<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions estableties per la llei.

PRESENTACIÓ

L'objectiu principal que em vaig plantejar a l'hora de compondre aquesta suite era proporcionar a la guitarra un material cambrístic fresc i idoni per a nens i nenes a partir de 13-14 anys, incipient nivell mitjà. Vaig triar, doncs, la formació de trio, molt menys sovintejada que la del duo, i dos instruments melòdics molt fàcils d'amalgamar, tant l'un amb l'altre com amb la guitarra (i també el piano), com són la flauta i el clarinet.

Però, a més, volia introduir als futurs instrumentistes, si més no sumàriament, en algunes tècniques senzilles característiques de l'escriptura de la música del segle XX. Amb aquesta finalitat, he utilitzat diferents recursos creatius per accentuar la individualització de les peces. D'aquesta forma s'assegura, al meu parer, l'amenitat de l'obra:

- I- Modal: mode mixolidi. Unísons i secció d'un marcat diàleg entre els instruments.
- II- Ús de dues tonalitats simultànies: tema pentatònic en Mi^b (cl.) amb acompanyament no pentatònic en Do (guit./pno. i fl.). Repetició del tema pentatònic en Sol (fl.) amb acompanyament no pentatònic en Mi (guit./pno. i cl.).
- III- Utilització de diferents escales pentàfones. Acompanyament rítmic distribuït entre dos instruments.
- IV- Modal: mode lidi. El contrapunt hi és més present que en les peces anteriors.
- V- Harmonia basada en acords de novena.
- VI- Predomini de l'harmonia en paral.lel amb moviments de terceres, quartes i sextes.

A grans trets, podem establir aquest ordre creixent de dificultat:

- A VI-II-I
- B III-IV
- C V

Finalment, vull esmentar que, jugant amb el terme suite en el seu significat musical de conjunt de peces i en l'altra accepció d'habitació de luxe, he volgut unir les sis peces en un mateix argument extramusical que fes més atractiva l'obra.

L'autor

PRESENTACIÓN

El primer objetivo que me propuse al crear esta suite era el de proporcionar a la guitarra un material camerístico fresco e idóneo para ser empleado por niños y niñas a partir de 13-14 años, con un incipiente nivel medio. Para ello elegí la modalidad de trío, mucho menos frecuentada que la del dúo, y dos instrumentos melódicos muy fáciles de amalgamar, tanto entre ellos como con la guitarra (y también con el piano), como son la flauta y el clarinete.

Pero, además, deseaba acercar a los futuros instrumentistas, siquiera someramente, a algunas técnicas sencillas, utilizadas en la composición de la música del siglo xx. Para ello he utilizado recursos creativos diferentes, intentando así acentuar la individualización de las piezas. De esta forma se asegura, a mi entender, la amenidad de la obra:

- I- Modal: modo mixolidio. Unísonos y sección de un marcado diálogo entre los instrumentos.
- II- Empleo de dos tonalidades simultáneas: tema pentatónico en Mi (cl.) con acompañamiento no pentatónico en Do (guit./pno. y fl.). Repetición del tema pentatónico en Sol (fl.) con acompañamiento no pentatónico en Mi (guit./pno. y cl.).
- III- Utilización de diferentes escalas pentáfonas. Acompañamiento rítmico distribuido entre dos instrumentos.
- IV- Modal: modo lidio. Mayor presencia de contrapunto que en las piezas anteriores.
- V- Armonía basada en acordes de novena.
- VI- Predominio de la armonía en paralelo, con movimientos de terceras, cuartas y sextas.

A grandes rasgos, podemos establecer el siguiente orden de dificultad, de menor a mayor:

- A VI- II- I
- B III- IV
- C V

Por último, quiero decir que jugando con el término *suite* en su significado musical de *conjunto de piezas* y su otra acepción de *habitación de lujo*, quise unir las seis piezas bajo un mismo argumento extramusical que diera así una visión más atractiva de la obra.

El autor

PRESENTATION

My foremost objective in writing this suite was to create chamber music to be played on the guitar that would be both pleasant and suitable 13-14-year-olds at the early intermediate level. For this reason, I wrote the music to be played by a trio, although this is a much less frequent form than the duet, and I chose the flute and the clarinet, two melodic instruments that easily interact with each other and with the guitar (and also with the piano).

Besides writing music geared to future instrumentalists, I also wanted to give them a small introduction to some simple techniques used in musical composition in the twentieth century. For this reason, I used different creative techniques and tried to emphasise the individual nature of the pieces. I believe this helps make the pieces pleasant for the students to perform. Some of these techniques are:

- I- The use of the mixolydian mode. Playing in unison and a section with a clearly marked dialogue between the instruments.
- II- The use of two simultaneous tonalities: a pentatonic theme in E♭ on the clarinet accompanied by a non-pentatonic theme in C on the guitar/piano and flute. Repetition of the pentatonic theme in G on the flute, accompanied by a non-pentatonic theme in E on the guitar/piano and clarinet.
- III- The use of different pentaphonic scales, with the rhythmic accompaniment being played by two instruments.
- IV- The use of the Lydian mode. More counterpoint than in the above techniques.
- V- Harmony based on ninth chords.
- VI- Predominance of parallel harmony, with harmonic motions of thirds, fourths and sixths.

In general, the difficulty of these techniques can be graded as follows:

- A (lowest level of difficulty): VI, II, I
- B (medium level of difficulty): III, IV
- C (highest level of difficulty): V

Finally, I would like to say that by playing with the meaning of the word “suite” as both a set of musical pieces and a deluxe hotel room, I wanted to link the six pieces under one extra-musical theme in order to make the composition more appealing.

The author

PRÉSENTATION

Le premier objectif que je me suis fixé en créant cette suite était de fournir à la guitare un matériel de musique de chambre frais et susceptible d'être employé par les élèves de 13-14 ans, de niveau débutant moyen. Dans ce but, j'ai choisi la modalité du trio, beaucoup moins fréquentée que celle du duo, et deux instruments mélodiques que l'on peut amalgamer aisément, aussi bien entre eux qu'avec la guitare (et avec le piano), tels que la flûte et la clarinette.

Mais, de plus, je souhaitais approcher aux futurs instrumentistes, fût-ce sommairement, de certaines techniques simples, utilisées dans la composition de la musique du XXème siècle. J'ai donc utilisé des ressources créatives différentes, en essayant ainsi de souligner l'individualisation des pièces. On assure ainsi, à mon avis, l'aménité de l'oeuvre :

- I- Modal : mode mixolydien. Unissons et sections contenant un clair dialogue entre les instruments.
- II- Emploi de deux tonalités simultanées : thème pentatonique en mi (cl.) avec accompagnement non pentatonique en do (guit./pno. et fl.). Répétition du thème pentatonique en sol (fl.) avec accompagnement non pentatonique en mi (guit./pno. et cl.).
- III- Utilisation des différentes gammes pentaphoniques. Accompagnement rythmique distribué entre deux instruments.
- IV- Modal : mode lydien. Plus grande présence du contrepoint que pour les antérieures.
- V- Harmonie basée sur des accords de neuvième.
- VI- Prédominance de l'harmonie en parallèle, avec des mouvements de tierces, quartes et sixtes.

À grands traits, nous pouvons établir l'ordre de difficulté suivant, du plus facile au plus difficile :

- A VI- II- I
- B III- IV
- C V

Enfin, je tiens à dire qu'en jouant avec le terme de suite dans son sens musical d'ensemble de pièces et son autre sens de pièce de luxe, j'ai voulu conjuguer les six pièces sous un même argument non musical qui donnerait une vision plus attrayante de l'œuvre.

L'auteur

VORSTELLUNG

Das Hauptziel, das ich mir bei der Komposition dieser Suite gesetzt habe, war, für die Gitarre ein kammermusisches, frisches und geeignetes Material bereitzustellen, das von Jungen und Mädchen ab einer Alterstufe von 13-14 Jahren gespielt werden kann und am Beginn der mittleren Schwierigkeitsstufe angesiedelt ist. Aus diesem Grund habe ich sowohl die Modalität des Trios, auf die viel weniger als auf die des Duets zurückgegriffen wird, als auch zwei melodische, sehr einfach zu vermengende Instrumente – sowohl untereinander als auch in Verbindung mit der Gitarre (und auch mit dem Klavier) – wie die Flöte und die Klarinette gewählt.

Außerdem wollte ich die zukünftigen Instrumentalisten, wenn auch nur oberflächlich, an einige einfache Techniken heranführen, wie sie von den Komponisten des 20. Jahrhunderts verwendet werden. Aus diesem Grund habe ich verschiedene kreative Mittel verwendet, um so die individuellen Charakteristiken der Stücke zu unterstreichen. So wird, nach meinem Verständnis, die Heiterkeit des Werkes sichergestellt:

- I- Modal: mixolydische Tonart. Unisonos und Abschnitt mit einem ausgeprägten Dialog zwischen den Instrumenten.
- II- Einsatz von zwei simultanen Tonalitäten: fünftöniges Thema in e-moll (Klarinette) mit nicht fünftöniger Begleitung in C-Dur (Gitarre/Klavier und Flöte). Wiederholung des fünftönigen Themas in G-Dur (Flöte) mit nicht fünftöniger Begleitung in E-Dur (Gitarre/Klavier und Klarinette).
- III- Einsatz von unterschiedlichen fünftönigen Tonleitern. Rhythmische Begleitung verteilt auf zwei Instrumente.
- IV- Modal: lydische Tonart. Stärkere Präsenz des Kontrapunktes als in den vorherigen Stücken.
- V- Harmonie auf Basis von Nonenakkorden.
- VI- Überwiegen der parallelen Harmonie mit Terzen, Quarten und Sexten.

Allgemein können wir folgenden Schwierigkeitsgrad, von weniger schwer bis schwerer, feststellen:

- A VI- II- I
- B III- IV
- C V

Zum Schluß möchte ich anmerken, daß ich dadurch, daß ich mit der Bezeichnung *Suite* in seiner musikalischen Bedeutung als *eine aus verbundenen Sätzen bestehende Komposition* und seiner anderen Bedeutung als *Luxuszimmer* gespielt habe, sechs Stücke unter einem außermusikalischen Argument vereinen wollte, das so eine attraktivere Vision des Werkes vermitteln soll.

Der Autor

1. Tohom a bord!

(¡Todo el mundo a bordo! / All aboard!)

J = 66-72

Flauta

Clarinet (Sib)

Guitarra

Piano

mf sonoro

poco meno

mf sonoro

poco meno

mf sonoro

poco meno

mf

f

mf > *simile*

cresc.

f in rilievo

f non tanto

cresc.

f

f

2. Cançó a coberta

(Canción en cubierta / Deck song)

Fotocopiar partituras es ilegal.

$\text{♩} = 46$

Flauta

Clarinet (Sib)

Guitarra

Piano

mf amabile

mf dolce

lled. * *lled.* * *simile*

0 1

6

DINSIC - MF • DC 10

3. Xafardejant pel vaixell

(Fisgoneando por el barco / Snooping around the ship)

$\text{♩} = 88$

Flauta

Clarinet (Si)

Guitarra

Piano

mf sonoro e cantabile

mp marcato, staccato

mf marcato, staccato

f

mf

mf

mf sonoro

mf sonoro

mf

mf

mf

f non tanto

f non tanto

8va - 1

f

8va - 1

f

4. Nit de lluna en alta mar

(Noche de luna en alta mar / A moonlight on the high seas)

J = 54

Flauta

Clarinet (Sib)

Guitarra

Piano

1 2 3 4 5 6 7 8

poco

mp

5. Illes paradísiques

(Islas paradisíacas / Islands in paradise)

Musical score for four instruments: Flute, Clarinet (Sib), Guitarra, and Piano. The score consists of two systems of music. The first system (measures 1-4) includes dynamics *mf dolce*, *mf dolce*, *mf dolce e legato*, and *mp*. The second system (measures 5-8) includes dynamics *mp*, *mf*, *mf*, and *mf*. The score is set in 5/4 time, with various key signatures (F major, G major, A major, C major) indicated by sharps and flats. Measure numbers 1 through 8 are present above the staves.

6. La tornada

(El regreso / The return)

Fotocpiar partituras es ilegal.

$\text{♩} = 80$

The musical score consists of two systems of music. The top system, starting at measure 1, includes parts for Flute, Clarinet (soprano), Guitarra, and Piano. The Flute and Clarinet play melodic lines with dynamic markings *mf* and *dolce legato*. The Guitarra provides harmonic support with sustained notes and strumming patterns. The Piano part is more complex, featuring both treble and bass staves with various chords and rhythmic patterns. Measure 8 begins the second system, continuing the melodic and harmonic lines established in the first system. The piano part in the second system includes dynamic markings *mf* and *mp*.